

Udgives maanedlig af Den danske og norske Konferens.

Nr. 1.

Januar.

1913.

Solnedgangstabel for Ostnorge.

I Maanederne Januar, Februar og Marts gaar Solen om Fredag Aften ned som følger:

Januar:		Februar:		Marts:	
Den 3. Kl.	3.22	Den 7. Kl.	4.43	Den 7. Kl.	5.56
" 10. "	3.34	" 14. "	5.02	" 14. "	6.14
" 17. "	3.50	" 21. "	5.20	" 21. "	6.30
" 24. "	4.07	" 28. "	5.39	" 28. "	6.48
" 31. "	4.25				

Danmark.

Vi er nu allerede traadt over Dørtærskelen til det nye Aar, og ved Aarets Morgen vilde jeg gjerne ønske vore kjære Brødre og Søstre over Landet et „glædeligt Nytaar“. Vi siger Søstende Tak for behageligt og hyggeligt Samarbejde gjennem det heurundne Aar. Tak for al den Venlighed, Kjærlighed og Overbærenhed, I har udvist mod mig. Maa dette Aar, vi nu er indtraadt i, blive det bedste, vi endnu har oplevet! Hvor gjerne vilde vi ikke, om vi kunde, løfte Fremtidens Slør for at se, hvad det nye Aar vil bringe; men den samme kjærlige Gyrdehaand, som har ledet os gjennem det svundne Aar, ønsker ogsaa gjennem dette Aar at hjælpe os fremad mod det store og herlige Maal. Lad os ikke frygte for, hvad vi gjennem dette Aar skal møde af Vanskeligheder, Sorger og Skuffelser. Herrens Ord til os er: „Frygt ikke, thi jeg er med dig! Se dig ikke ængstelig om, thi jeg

er din Gud! Jeg styrker dig og hjælper dig og holder dig oppe ved min Retfærdss højre.“ „Thi jeg er Herren, din Gud, som holder dig fast ved din højre Haand, som siger til dig: Frygt ikke! Jeg hjælper dig. Frygt ikke, du Orm Jakob, du Israels lille Flok! Jeg hjælper dig, siger Herren, og din Gjensløser er Israels Hellige.“ Ef. 41, 10. 13. 14. Lad os klynge os til disse Løfter! Naar Herren faar Lov til at lede os, vil det blive et Aar rigt paa Glæde og Velsignelse. Lad os tilegne os og tro alt, hvad han har sagt til os, og vi vil have den herlige Erfaring, som omtales i Rom. 15, 13: „Men Gaaets Gud fylde eder med al Glæde og Fred, idet I tror, at I kan vorde rige i Gaaet ved den Helligaands Kraft.“ Maa dette blive vor Erfaring!

Naar vi ser tilbage paa det mærkelige Aar, som nu er afsluttet, er der mange Ting, som er sket, som har vist os klart og tydeligt, hvor vi befinder os. Det mærkelige orientalske Spørgsmaal har atter været fremme, og det har til Tidder set ud, som om det snart kunde naa en Løsning. Alle Nationers Blikke har været rettede mod dette urolige Hjørne. Hvor sørgelig er ikke den Tanke, at der endnu er saa saa, der ved, hvilken Betydning det vil have, naar det Tidspunkt kommer, da Thyket maa forlade Europa. Maatte vi forstaa at bedømme Tidernes Tegn! Maatte vi søge at oprette det forsvømte! Lad os bede Gud holde de fire Binde tilbage, saa at det

sibste Naadens Budskab kan gaa gjennem Landene uhindret og berede et Folk, om hvem det kan siges: „Her er de helliges Taalmodighed, de som holder Guds Bud og Jesu Tro.“ *Mat. 14, 12.* Lad os være tro Tjenere over det, Herren i Naade har betroet os. Lad os virke, medens det er Dag. „Hvorledes kan du holde dig rolig, da Herren har givet dig Befaling?“ *Jer. 47, 40.* Maatte vi Dag for Dag mere end sejre ved ham, som har elsket os!

Ederis Broder og Medarbejder

C. C. Jensen.

Vidnesbyrd om vor Litteratur.

Det kan maasse interessere vore Søstende at høre nogle Udtalelser, som jeg har faaet fra saadanne, som i fortere eller længere Tid har modtaget „Evangeliets Sendebud“.

Fru Anna Larsen i S—, F— skriver:

„De bedes modtage vor hjerteligste Tak for „Evangeliets Sendebud“, hvilket vi finder er et nyttigt, samt ophjælpende og belærende Tidsskrift. Vi ønsker for Fremtiden at være Holder af nævnte Blad.“

Jens Kristensen, U— R—, skriver:

„Jeg er en af de heldige, som De er saa god at sende „Evangeliets Sendebud“ til. Jeg takker hjertelig derfor. — Jeg tror, jeg kan sige med Sandhed, at det er det bedste Sandhedsblad efter Guds Ord, som jeg har læst. . . . Jeg vil ønske og bede, at „Evangeliets Sendebud“ kunde komme til at virke meget til at faa mange af vort Lands Folk vækket op af Syndesøvnens og tro paa Frelseren, inden det blev forfildig. . . . Jeg skal gjøre, hvad jeg kan, for at faa det udbredt.“

Martin Hansen i G— skriver:

„Jeg siger Dem mange Tak for „Evangeliets Sendebud“. Det indeholder en god og sund Læsning. — Jeg har selv bestilt det for næste Kvartal.“

Mads Andersen, M—, L—, skriver:

„Jeg vil herved bringe Dem en Tak for „Evangeliets Sendebud“. Jeg ønsker gjerne at modtage det fremdeles, og bedes De tage Konningenten derfor ved Postopkrævning.“

N. P. Andersen, N—, B—, skriver:

„De skal ikke mere sende mig „Evangeliets

Sendebud“, da jeg nu selv har bestilt det hos Posten. . . . Jeg vil anbefale (om jeg maa), at det i mit Sted maa sendes til M. F. Olgod, — med Ønsket om, at det ogsaa for ham maa blive til en Betsignelse.“

H. P. Sørensens Enke, N— pr. K—, skriver:

„Jeg føler det som en kjær Pligt at bringe Redaktøren og Udgifverne af „Evangeliets Sendebud“ min hjertelige Tak. Bladet har været mig en kjær Gæst, hver Gang det er kommet. Det har trøstet og opmuntret mig mange Gange. — De delige Stykker Poesier og Vers med deres dybe Indhold, de mange lærerige Stykker, og da særlig de af E. G. Witte, har jeg haft Betsignelse og Gavn af at læse. Bladet er nu kommet til mig i to Aar. Jeg betragter det som en Lykke, at det kom i mit Hjem. Det har meget forandret mit Syn paa, hvad der er Kristendom og en ret Gudsdyrkelse. Jeg kan ikke andet end virke for, at ogsaa andre kunde blive bekendt dermed.“

Rjødmand N. Sørensen i S— skriver:

„Jeg har for en Tid læst „Evangeliets Sendebud“. Jeg er glad for at have gjort Bekendtskab med dette Blad. Jeg har ogsaa læst en hel Del af de Bøger, der har været anbefalet deri, og vil gjerne anbefale enhver det samme. Bogen „Den store Antikrist“ er et godt Fundament imod Pavekirken. Bogen „Mormonismen“ burde enhver, som er Modstander af Djævelskab, læse og sprede.“

Br. Chr. Jensen, Kirkebøf, S— skriver:

„Vor Litteratur betragter jeg som det Middel, jeg næst Gud kan takke for, at jeg fik Oplysning og Kundskab om den nærværende Sandhed. „Lys og Sandhed“ og „Den store Strid“ bidrog særlig til, at baade jeg, min Hustru og 7 af vor Familie blev overbevist om, hvad der er Sandhed, og valgte at følge Guds Bud i Stedet for Menneskebud. „Evangeliets Sendebud“ synes jeg er det bedste, vi kan give vore Medmennesker, — der er noget for alle. Hver Gang det udkommer, er der noget nyt, som bidrager til, at Tanken og Interessen vækkes. — Blot skulde jeg ønske, at det udkom i hver Uge, det kunde da blive en kjær Gæst i Hjemmene Sabats Aften.“

Disse og mange lignende Udtalelser, som vi kan faa af saadanne, som læser vort Blad, vore

Bøger og Traktater, burde anspore alle til med større Iver og Nidkjærhed at virke for, at de tauske Budbærere bliver bragt omkring i Hjemmene for der at udrette deres Mission. Paa den store Dag vil mange takke baade Gud og os for, at de derigjennem fik Lys og Vejledning, der mægtigt hidrog til, at de fik deres Sjæle frelst.

Lad os derfor nu, medens der er Tid og vi har saa gyldne Anledninger, virke og gjøre vor Bid for at bringe vor Litteratur til Folk.

B. Hansen.

Vore Søstende paa Island interessere sig ogsaa for, hvad vore Arbejdere skriver i „Missionsefterretninger“. De kan jo ikke alle læse vort Sprog; men vi ved, at de alligevel vil faa at vide, hvad der staar i Bladet. Br. Riis Andersson skriver til os, at man oversætter for dem, da de gjerne ønsker at høre. Vi er overbevist om, at saavel Br. Andersson som andre deroppe beredvilligt glæder vore Søstende ved saaledes at læse af Bladet for dem paa Islandst. Br. Andersson meddeler, at nogle af vore Søstende i Reykjavik har været syge, og da glæder de sig naturligvis endnu mere over vore derværende Arbejders Besøg, og ved lidt Oplæsning af „Missionsefterretninger“ ved vi, at deres Glæde bliver endnu større. Lad os erindre vore Søstende og Arbejdere paa Island.

Bibelen. Den bekendte tyske Præst Ludvig Harms har udtalt: „Jeg betragter Bibelen som en stor Bygning, bestaaende af 2 Etager. Riber man den undre Etage bort, da falder det hele sammen, og hvis man river Overetagen af, da bliver det gjenstaaende en Ruin.“

Paa Grund af Ehygdom kan en stærk og paalidelig Karl (Sabbatsholder) straks eller senere faa Plads hos Gaardejer H. Jesen, Nordermarks-gaarden, pr. Aarup St., Fyn.

En ung Mand, 19 Aar, kjendt med Ehygplejen, ønsker Plads som saadan paa en Ehygplejeanstalt i Danmark, Norge eller Sverige. Man bedes skrive til Olaf Jensen, Fyrdensstrandsvej Nr. 3, 1. Sal, Frederikshavn, Danmark.

Fra Island.

Naar jeg tænker paa de kjære Troesfjendte og Missionsarbejdere i Scandinavien, opstaar der hos mig et Ønske om at sende dem min hjerteligste Hilsen og Tak, og da ikke mindst til de ledende Brødre, som altid har staaet os saa samvittighedsfuldt bi med Midler. Jeg er alt for ringe til at den Godhed og Barmhertighed, som mig er vedersjaren, men allermest til ham, som er alle gode Gaveres Giver.

Det var ogsaa en velgignet Gave for Island og for os alle heroppe, da Br. Olaf J. Olsen og hans Hustru kom hertil. Herren har gjort store Ting for dem, og Herrens Befaling om altid at være glade er for dem bleven et Livsprincip. De har vundet Islændernes Tillid her i Reykjavik, og Br. Olsens Møder er meget godt besøgte af opmærksomme Tilhørere. Br. Olsen er derhos flittig til at besøge Folket i deres Hjem, hvad der jo ogsaa er en vigtig Sag. En anden kjær Broder fra Norge, Br. Gulbrandsen og Hustru, opholder sig ogsaa her til stor Glæde for Søstende. Br. Gulbrandsen kommer snart godt ind i Sproget og leder allerede, nu en Møder.

Hvad mig angaar, særdes jeg omkring her i Byen og tager Bestilling paa Bogen „Kristus vor Frelser“ paa Islandst samt aflægger en Del andre Besøg og indbyder til Møder. Bogsalget gaar godt. Det er den mest løselgelige Bog, vi endnu har haft paa Islandst. De smukke Billeder gjør, at den sælger sig selv. Fattigdom hindrer dog en Del i at kunne kjøbe den. — Vi har nu faaet os en stor, stærk og god Ridehest, som vil blive os til Hjælp paa vore Rejser næste Sommer.

Vore Søstende her er ved godt Mod, og mange Velsignelser har de at udtale over de ledende Brødre, som har besøgt os og udvist Kjærlighed og Omhu for dem og for os alle. Vi anmoder om eders Forbønner, at vi maa blive dygtiggjorte til al god Gjerning.

Reykjavik i December 1912.

Riis Andersson.

Den Litteratur, vort Folk for nærværende udgiver, bestaar af ca. 350 indbundne Bøger, 300 Brochurer, 1100 Traktater, samt hertil 125 Tidsskrifter i 29 Sprog. Hvis Bogsalget for Aaret 1911 var bleven fordelt ligelig over hele Linjen, vilde hver af de 108,975 Medlemmer, som Samfundet tællede ved Aarsstiftet i Fjor, have solgt for Kr. 55.24.

Norge.

Lidt om de østnorske Ungdomsforeninger.

Naar vi tager i Betragtning, hvad vore Søstende i andre Lande, og da især i Amerika, gjør for Ungdommen, saa staar vi jo langt tilbage og har saaledes meget at lære af dem der Vest.

Bort Folk har der Forstaaelsen af, at det er fra Ungdommen, de nye Kræfter maa komme, som skal føre Værket videre frem. Meget gøres for Ungdommens Uddannelse og for at fæste dem til Sandheden. Særlig gjør Forlagshusene meget for Skoleeleverne, idet disse faar større Indrømmelser end andre i Bølgportagen, saa de kan fortsætte deres Stolegang. Ved Vejrmøderne holdes særskilte Vækkelsesmøder for Ungdommen, og mange vindes for Guds Rige.

I flere af vore Menigheder i Den østnorske Konferens har vi nu Ungdomsforeninger, og disse er alle i aktiv Virksomhed. I Kristiania Ungdomsforening har Bestyrelsen organiseret tre Grupper, der hver har sit særskilte Arbejde. En Gruppe arbejder for Udbredelsen af Litteratur, og den har allerede gjort en rigtig god Begyndelse. Den anden Gruppe vil tage sig af Sygebesøg, og dens Medlemmer vil sikkert sprede meget Guld paa deres Færd. Den tredje og ikke mindst vigtige vil vie deres Kræfter til „Missionskorrespondance“. Maa Gud give dem Visdom til at fæste Sandhedens Ord paa Papiret! Paa denne Maade kan alle Medlemmerne være med til at bære en Del af Arbejdets Byrde. Drammen, Horten og Frogn Foreninger er alle levende og aktive. Og alle Steder søges ved Siden af Programudførelsen indenfor Foreningen at lægge Vægt paa det praktiske Missionsarbejde.

Uden Tvivl vil den Dag komme, da de Erfaringer, man har høstet i Ungdomsforeningerne, vil komme til Nytte i Arbejdet for Sjæles Frelse. Hvem ved, hvor lang Tiden er, til de Ord, Søster White skriver i Education, Side 270, vil gaa i Opfyldelse: „Baade unge og gamle vil blive kaldte fra Marken, fra Vingaarden og fra Værksteden og af Mesteren udsendt for at prædike hans Budskab. Mange af disse har haft lidet Anledning til at blive uddannede, men Kristus ser i dem Egenstaber, som vil gjøre dem dygtige til at udfylde hans Hensigter. Om de lægger hele deres Sjæl i Arbejdet og fortsætter

Torsdag den 7de November faldt det i vor Lod at følge Søster Anna Larsen til hendes sidste Hvilested. Hun forenede sig med os under Dr. Clausens Virksomhed i Kristiansund for ca. 16 Aar siden. Hun folgte Bøger en Tid. For nogle Aar siden rejste hendes Mand til Amerika, og siden den Tid har hun med sine to Børn til Dels gennemgaaet haarde Prøvelser. Hun var dog af dem, der bærer sine Sorger i Stilhed uden at klage. Hun havde i flere Aar ventet med Vængsel paa, at Adventbudskabet skulde blive forkyndt her, men hun blev alborlig hys, nys før vi begyndte, og hun fik ikke Anledning til at komme til noget Møde, hvilket var meget haardt for hende. Den 3dje November henvo hun lille i Troen paa sin Frelser, kun 35 Aar gammel. Seks af vore Bogagenter har hende til Graven, og mange af hendes Slægt og Venner lyttede til Trostens Ord fra Sal. 62, 6—9.

D. J. Olsen og Medarbejdere.

Oliva Jensen, Datter af Broder og Søster Jensen fra Sandnæs, døde $2\frac{1}{2}$ 1912. Afhøde var 10 Aar og 3 Maanedes gammel. Under sin Sygdom var hun, trods store Smertier, altid taalmodig og talte ofte Trostens Ord til sin fjære Moder, naar denne fældte sine medlidende Taarer over hende. Hendes Forældre føler nu dybt Savnet af sin lille henvovede; men ogsaa i Sandnæs Sabbatsskole er hun savnet, da hun var en trofast og opmærksom Eleve.

Begravelsen foregik paa Højtands Kirkegaard $\frac{3}{4}$ 1912; mange af Slægt og Naboer samt Søstende i Menigheden var fremmødt i Hjemmet for at ledsage lille Oliva til hendes sidste Hvilested. Undertegnede, der forrettede ved Begravelsen, talte til de tilstedeværende i Hjemmet over Job 14, 10 og ved Graven over Joh. 5, 28, 29. Maa vi bære disse fjære sørgende Forældre paa Bønnens Arme, at de maa faa Raade til ogsaa at opdrage sine gjenlevende Børn, saa de kan gaa frem til Livets Opstandelse.

D. R. Jordahl.

at være Læringer, vil han udruste dem til sine Arbejdere." Og paa Side 271: „Med en saadan Hær af Arbejdere som vor Ungdom, ret indøvet, vilde kunne udgjøre, hvor snart kunde ikke Budstabet og den forskæbte og opstandne Frelser, der snart kommer igjen, blive bragt til hele Verden.“

Den Dag er maaske ikke fjern, da dette vil gaa i Opfyldelse i større Maalestot end hidtil. Til eder, ældre Søstende, vil jeg henstille at hjælpe Ungdomsagen ved at give den en stor Plads i eders Hjertes, saa I beider baade for og med de unge og støtter dem paa alle Maader til det gode.

En hjertelig Hilsen til Ungdomsforeningerne
A. Wash.

Ungdomsarbejdet i Den vestnorske Konferens.

Saa vidt mig bekjendt omfattes Ungdomsarbejdet med større Interesse nu end før blandt yngre og ældre i vore Menigheder. Vi har mange Beviser derpaa; men jeg ser, at langt mere kan og maa gøres.

Regelmæssige Ungdomsmøder har været afholdt med vekslende Program: Oplæsning, Deklamation, Sang, Bibellæsning, Foredrag, Gjensfortælling, Stil osv. Gjennemgaaende har alle villig deltaget, og jeg tror, at ingen har taget Skade ved at bruge sit Talent til Guds Rådss Væ. Det er de forenede Bestræbelser, der bringer Guds Velsignelse over vort Arbejde. Børnene har ogsaa deltaget; ligesaa har vore ældre Brødre og Søstre vist Arbejdet og Møderne Interesse og Deltagelse.

Flere af Foreningerne har sat som Maal at yde sin Stjært til Budstabets Forhændelse blandt Lapperne, naar dertil Tiden er kommen. En liden Sum er allerede tilvejebragt ved Gaver og Bladsalg fra store og smaa, og jeg tror, at Ungdomsforeningerne vil have Glæde af deres Arbejde i denne Retning. Vore unge Brødre og Søstre Verden over har i en ikke uvæsentlig Grad opmuntret og tilskyndet vore Missionærer i Høningelandene ved at yde en speciel Støtte i en eller anden Form. Eksempelvis kan nævnes:

Vore unge i Den australske Union underholder ellede Arbejdere i Missionsmarkerne; vore unge

i Central-Unionen, Amerika, samler 1000 Dollars for Lægmissionen i Korea; vore unge i Øst Pennsylvanien underholder en indfødt Missionsarbejder paa Filippinerne; vore unge i Iowa samler 150 Dollars til Virksomheden i Portugal; vore unge i Vest Washington samler Penge til et Orgel til Brug i Virksomheden paa Filippinerne; vore unge i Northern Union samler 1000 Dollars til vor Virksomhed i Vestafrika.

Dette er bare enkelte Træk, der viser, hvad de unge forsøger at gjøre. De trængende Missionsmarker behøver de unges Hjælp. Ved sine smaa Bidrag kan Ungdommen og Børnene være med at fremstjnde Budstabets Afslutning i denne Slægt.

Jeg vil derfor specielt opmuntre Foreningernes Formænd og Styrelser til at gjøre alt muligt for at fremme denne gode Sag. Enhver Sag behøver sin Talsmand. Søg at gjøre Møderne saa interessante og lærerige som mulig. Tag fat paa Arbejdet med Alvor og Interesse, og ingen skal miste sin Løn.

Lad os gjøre nye Fremstjridt i det Aar, som kommer. Der er flere Ting, jeg saaledes vil paa-pege, som vi i Særdeleshed bør arbejde henimod:

1. Der kan uden Tvivl gjøres mere baade fra Styrelsens og de optrædendes Side for at gjøre Møderne saa alsidige og lærerige som mulig.
2. Man kan indbyde til Møderne saadanne, som man tror vil have Nytte af at overvære dem.
3. Der kan gjøres mere for, at Læsekursus'et faar en større Deltagelse.
4. Der kan lægges mere Vægt paa Bladsalg og andet Missionsarbejde.
5. Man søger stadig at forøge „Lappefon-det“. Gud vil lægge sin Velsignelse til disse forenede Bestræbelser.

Endstjont Planen om Læsekursus er ny, saa har flere taget Del sidste Kvartal. Enhver, som deltager, vil høste Udbytte deraf. Vi venter, at flere vil slutte sig til i det kommende Aar, hvor vi begynder med en ny Serie, der vil se saaledes ud:

1. Bibelen: De to Breve til Timotheus.
2. „Den store Læge“, Side 416—524.
3. George Müllers Levnetsbeskrivelse.

Ved Læsningen af disse Bøger tror jeg, at enhver, der læser, ikke sligtigt, men med Ekstentante, vil høste et stort Udbytte. Det bestemte,

planmæssige danner og udvikler Karakteren. I Begyndelsen gaar det tungt og trægt, men efter en Tid vil man finde, at deri ligger ens Styrke. George Müllers Levnetsbeskrivelse har jeg læst med Interesse. Han var den store Børneven og Stifter af Børnehjemmet i Bristol. Alle har godt af at læse den. Bogen er paa 125 Sider og koster 75 Ore. Man bestiller den hos Ungdomsforeningens Sekretær. Da enhver læser hjemme, kan de unge, som er affaaet fra at overvære Møderne, ogsaa deltage. Broderlig Hilsen til alle unge.

L. J. Stene.

Lidt fra Nordland.

Her er mørkt i Nordland. Solen er, naar dette læses, gaaet ned under Horisonten. Og Mørket synes endnu mørkere, fordi Sildebistet har flaaet fejl i Ar. I aandelig Forstand er ogsaa Mørket tykt. Vi kan i Sandhed sige med Esaias: „Mørket skjuler Jorden.“ Vi føler, at vi trænger til en særskilt aandelig Kraft til under disse Omstændigheder at forkynde det sidste Raadefald. Vi ser fremad til Bønneugen. Vi glæder os over at kunne mødes med Guds ventende Folk for Naadens Trone.

Aandelige Kvaksalvere er der nok af ogsaa heroppe. De kalder sig „Evangelister“. Ingen har sendt dem. Al Organisation og Orden er kastet over Bord. De har følt „Kalder“, og saa af Sted! Saa prædikes og gestikuleres der en Tid. Saa er der „Bækkelse“. Folket er i en aandelig Rus — stakkels Menneſter! Saadanne „Bækkelser“ synes at opstaa over hele Verden. Vi hører og læser om store Bækkelser her og der. En Mand siges at have omvendt 300,000 paa et Aar; en anden ombvender 5000 om Ugen; en tredje ombvender 2—7 Tusinde i hver By, hvor han holder Møder. Der er heller ikke Mangel paa „aandelige Gaver“ — „Tidens Daab“, „Talen med Tungen“, „Helbredelse ved Tro“, „fuldendt Snydefrihed“ og meget mere fremholdes som haandgribelige Beviser for, at Gud er med. Lad os under disse Tider ihukomme, hvad Profetiens Mand siger os i „Den store Strid“, Side 404, 405.

Man maa med blandede Følelser se paa den Raade, hvorpaa de forskellige religiøse Samfund

arbejder for at samle Folk til deres paa sand aandelig Kraft fattige Møder.

Her averteres alle Slags Fester — „Social-Aften“, „National-Aften“, „Folkets Aften“ osv. Paa disse „Aftener“ serveres Kaffe, og saa skal man tage „Nummer“. Det hedder, at en Kage „udloddes“. „Tombola“, „Fiskeſdam“, „Aarſalg“ — alt dette og meget mere anvendes til at samle Penge til „en god Sag“. Folket sutter ihjel — aandelig talt.

Vi er saa Arbejdere heroppe i det høje Nord. For Tiden er her kun to Kolportører. Disse to arbejder nu i og omkring Bodø. Nordland er vidt udstrakt. Vi har Plads til mange flere. Til Sommeren venter vi en hel „Stab“ af dem her Nord. Kolportørerne her arbejder under andre Forhold end Syd paa. Nær sagt alt er dyrere her. Rejsen er ogsaa dyrere. Dette kommer af, at her er saa saa Pladser, hvor Stibe kan lægge til. Dampskibene maa derfor kaste Anker og afvente „Ekspeditionsbaaden“ fra Land. At komme i Land fra Dampskibet koster som Regel 10 Ore; men har man noget med, saa kan det blive betydelig mere. At komme fra Land til Dampskibet koster ogsaa Penge. Dette og andre Omstændigheder har gjort, at mange af vore Kolportører blot har besøgt de mest beboede Steder. Men saa ligger en stor Del af Nordland igjen, ogsaa den Del af Nordland, som vi kalder „Øerne i Havet“.

Her i Nordland har vi ca. 150 Søstende. Mange af disse er meget nidkjære Sjæle, der elsker Guds Sag. Jeg bliver opmuntret ved at faa deres Breve. Men nogle er sløve. De trænger til en Bækkelse. Lad os vaagne op til at granske Guds Ord og Vidnesbyrdene. Vi trænger til at se rigtig alvorligt paa Sabbatsspørgsmaalet. Naar begynder Sabbaten? Skriften siger: „Fra denne Aften til anden skal I hvile paa eders Sabbat.“ 3 Mos. 23, 32. Men hvornaar er det Aften? Skriften svarer: „Men da det var bleven Aften, da Solen var gaaet ned.“ Mark. 1, 32. Men vi har ingen Sol her i Nordland nu, hvad skal vi da rette os efter? Jo, da er det Lyset, vi maa rette os efter — Lyset af den Sol, der er oppe Syd paa. I de første tre Dage af Skabelsesugen var der heller ingen Sol. Solen blev slabt den fjerde Dag. Det var da Lyset, som bestemte Dagen, ikke Klokken! Lad os derfor, naar

Lysst svinder, tage vore Bibler og under Læsning Sang og Bøn byde Herrens hellige Dag velkommen.

Herren venter paa sit Folk her Nord. Han ønsker at samarbejde med hver af os for at fremme hans underfulde Værk. Skal vi ikke gjøre os færdige? Lad det kommende Aar blive et særskilt vellykket Aar for vor Landsdel!

En venlig Hilsen til alle Troeskøftende fra
Bodo, December 1912. Chr. Tobiasen.

Sandhedens Kraft

omskaber Menneskene, hvor og af hvem den fremholdes. Et godt Bevis herfor fik vi i Kristianslands Menighed Sabbaten den 14de December d. A., idet Forstanderen, Br. G. Norby, kunde begrave i Daabens Bænde fire dyrefølte Sjæle, som har forenet sig med Frelseren for at følge ham og adlyde Sandheden i alt.

To af disse har antaget Sandheden som Følge af Budstabet's Forlyndelse i deres Hjem af nærmeste paarørende og af levende Virksomhed i Menigheden. En kan udelukkende skrives paa tidligere Virksomhed og Menigheden. Den fjerde er kommen til Sandheden ved Læsning af vor Litteratur og Br. J. M. Nærens Virksomhed i et Par Sommermaaned. — Saaledes virker Herren paa mange underfulde Maader og gjen-nem forskellige Redskaber, naar hans Børn tror, at alle kan arbejde for Messeren og handler i Overensstemmelse med en saadan Tro. Dette er Tro, virksom ved gode Gjeringer til Opmuntring for enhver, som gjerne vil have sine paarørende med i Sandheden.

Det haabes og ventes, at endnu flere vil blive tilslagt Menigheden paa samme Maade.

A. G. Sandbeck.

Kristiansand S., den 16de December 1912.

Fra Aalesund.

Interessen for at høre Guds Ord har de sidste fem Uger været rigtig god. Dette skyldes fornemmelig, at vi paa Grund af, at vort Lokale blev optaget af en Bazar, fik Afgang til „Fiskerhjemmet“, Byens pænesta Lokale, til en Pris af 15 Kroner pr. Møde. Det har Siddeplads for ca. 600 Personer. Særlig Søndag Aften har vore Møder været rigtig godt besøgte, optil mellem 4 og 500. Mange er meget interesseret i Budstabet om Herrens Gjenkomst. Nogle af Bog-agenterne har bistaaet os med Sang og Musik, hvilket har bidraget meget til at øge Interessen, især naar de alle har været til Stede. Vi har to Gange haft Anledning til at holde Sundhedsforedrag i en S. O. G. L. Løge, en Gang i Kristi Menighed og en Gang i Aalesunds Forening for naturlig Lægedom. Vi blev ogsaa en Gang indbudt til at deltage med Unglingeforeningen i et Børne- og Vidnemøde, saa det viser

sig da, at her er mange, som ikke er saa særlig bange for os. Paa et Fabriksted ret over Fjorden har vi holdt en Del Møder, til Dels med meget god Søgning, og ude paa en Ø har Br. Bjaanæs holdt seks Møder med rigtig god Interesse; men da det er to Timers Rejse derud med Motorbaad, saa bliver Besøgene dertil meget sjældne.

Det glæder os meget at finde nogle Sjæle overalt, som søger efter Lys i Guds Ord, og vi er frimodige, idet vi stoler paa Herrens Hjælp og Betsjælfelse.

En hjertelig Hilsen fra alle Troeskæller her i Aalesund.

Aalesund den 16/12 1912.

D. J. Olsen.

Om Bogsalget i Norge.

Vort stille Spørgsmaal: „Hvordan gaar det nu i Norge med Bogsalget?“ besvarer Herren. „Se, jeg er med eder alle Dage.“

Vort Arbejde er endnu fuldbendt eller afsluttet. Herrens Vilje er, at der kan og maa gjøres langt mere i kommende Aar. Naar vi tvivler paa dette, kommer han nu og da for at besjæmme os i vor Efterladenhed og Bantro. Han gjør vore Planer aldeles til Skamme; han lader os se, at hans Tanter og Beje ikke er vore.

Naar vi lægger vore Planer af Hensyn, som Herren vil, at vi skal se bort fra, er han ikke med os, og om vi bagefter kommer og lægger Skylden paa, at Folk er saa haarde og interesseløse, kommer han atter i sin Tid og gjør os til Skamme.

Af denne og hin er det sagt til Eder, at Folk er saa blottet for Interesse, at der nu ikke er mere at gjøre; men saa Grund af Vidnesbyrdenes Tale til os tror jeg det ikke.

Slaende har Herren vist os, hvad vi skal tro!

Atter havde vi en By, hvor „Den store Læge“ for Starstedelen var frembudt før og til Dels solgt, men ikke saa tæt som Løvet om Efteraaret. Her optog en anden Broder Arbejdet paa ny med det Resultat, at han flere Gange fik Bestillinger paa ca. 300 Kroner pr. Uge.

Saaledes viser Herren os, hvorledes vi i Tro og Tillid til ham kan og bør sætte os selv høje Maal; thi da vil han hjælpe os til at udrette store Ting.

Eder's forbundne

A. G. Sandbeck.

Til Underretning for de unge Brødre og Søstre, der har tænkt at komme til Stodsborg Badesanatorium til Baaren enten som Elev i Sygeplejen eller som Husholdningslærer eller som Stuepiger eller hvad som helst andet Arbejde, skal herved gjøres opmærksom paa, at Ansøgning herom skal være indendt inden Udgangen af Januar Maaned. Ansøgningsblanket til Udfylsning erholdes ved Henvendelse til Forretningsfører Christensen, adr. Sanatoriet, Stodsborg. Jo før Ansøgning indsendes, des bedre.

:: Redaktionelt ::

Vi ønsker alle vore Brødre og Søstre et godt og velsignet nyt Aar. Lad os betragte hver Dag i det nye Aar som en Gave fra Gud og leve den til Herrens Ære og benytte den som tro Husholdere, der ved, at de engang skal aflægge Regnskab for det, som var os betroet.

Rettelser. I forrige Nr. af „Missions Efterretninger“ var der i Br. Chr. Tobiasens Rapport indløbet den Fejl, at Afstanden mellem Bods og Steigen opgaves til 50 Km. i Stedet for 100 Km. — Br. L. Stene skriver, at to Stedsnavne i hans forrige Rapport var urigtig stavet. Saadant hænder maaske nu og da. Vi vilde være vore Arbejdere inderlig taknemmelige, om de i det mindste vilde skrive Steds- og Personnavne saa læseligt, at det kan thdes, selv om man ikke paa Forhaand ved, hvad der skal staa.

Budskabets Udbredelse. I hedenste og ikke-protestantiske Lande udfører vi Virksomhed i 73 forskellige Sprog og Dialekter. Hertil kommer, at vi udgiver Skrifter i 64 Sprog i saadanne Lande. Regner vi de kristelige Lande med, har vi Arbejdere, der virker i tilsammen 80 forskellige Sprog, og Skrifter udgives i alt i 71 Sprog. Lad os takke Herren, fordi han saaledes baner Vej for os til at forkynde Tidens herlige Sandheder blandt alle Folk paa Jorden.

Hvor Arbejdet er svært. En af vore Arbejdere i den sydøstlige Del af det europæiske Rusland skriver: „Virksomheden frider fremad. Hvor der for faa Aar siden var lutter Morfe, skinner nu Sandhedens Lys. Næsten seks Hundrede troende fryder sig i Budskabet, der gaar fra Mund til Mund. Satan søger med Magt at slukke Lyset, og mange Vanstieligheder møder os. Paa et Sted, hvor det var forbudt at holde Bønmøder, og hvor nogle af vore Brødre af den Grund blev idømt en Bøde paa henved et Hun-

drede Kroner, har vi alligevel kunnet døbe nitten troende. Undertiden maa vi forrette Daaben om Natten. Folk gaar med Glæde til Fods 30 Km. for at kunne overvære Møderne. En Kvinde gif 16 Km. med et lidet Barn i sine Arme. Paa nogle Steder har vi større Frihed end paa andre, da de lokale Myndigheder selv tolker Lovene. Det glæder os trods al Modstand at vide, at det er Guds Værk, vi udfører.“

„Naar Gud vil have Mænd i sin Tjeneste, vælger han dem, der arbejder. Naar han har Arbejde at udføre, gaar han til dem, som allerede er i Virksomhed. Han vælger en flittig Mand. Bibelen og Historien viser det. Moses vogtede flittig sine Hjorder ved Horeb. Gideon tærskede flittig Hvede ved Winpersen. Saul søgte flittig sin Faders Æsener. David vogtede flittig sin Faders Faar. Elisa pløjede flittig med Oksene. Nehemias havde det travelt med at bære Kongens Bæger. Amos havde travelt med at passe Hjorden. Peter og Andreas beskæftigede sig med sine Net. Matthæus havde travelt med at modtage Tolden. Saulus forfulgte flittig Jesu Bønder. Luther var flittig optaget med sine Klosterpligter. William Carey, den store Missionær, lappede flittig Sko.“

Bestræbelserne for at fremme Søndagslovgivningen i Kalfornien har mødt en meget afgjort Modstand hos Folket, hvad der for en meget væsentlig Del skyldes det iherdige Arbejde, som vore Søfende der i Staten har udført for at oplyse Befolkningen om, hvad en saadan Lovgivning betyder, og hvilke frihedsfjendtlige Principer den hviler paa. Bort Folk i Amerika har i mange Aar udført et overordentlig vigtigt og virkningsfuldt Arbejde ved i Tale og Skrifter at virke for Opretholdelsen af Troetsfrihedens Grundsaetninger. Men af Profetien ved vi, at Søndagsbevægelsen derover trods alt til sidst vil sejre, og Dyrets Billede vil kunne udstede Dødsdommen og andre strenge Forholdsregler mod den, der ikke vil hylde et Brængbillede af Guds Sandhed. Udviklingens Gang i Amerika taler tydeligt om, i hvilken Tid vi lever.